

PATHFINDER

číslo 4 ročník 2006

Vločička

Hledání svátka na opavské sopce

NEBOJ SE PŘEKÁŽEK!

Dvanáctiletý Břetik byl docela nadaný chlapec. Jedna věc však byla velmi vážná. Nedařilo se mu u žádné aktivity, kterou dělal, zůstat moc dlouho. Věnoval se plavání, karate, závodil na kole, hrál fotbal, učil se na klavír... To vše do té doby, než se dostavil nějaký problém. Vždy měl pádný důvod, proč ukončit to, co právě dělal, a začít něco nového, o čem se domníval, že to je to správné a jediné, co ho bude bavit. Jednou ho podrazil kamarád, jindy byl hloupý trenér, pak několikrát prohrál v zápase, učitelka hry na klavír mu dala špatnou známku atd. Rodičům to docela vadilo, a tak se snažili Břetika neustále povzbuzovat, aby už konečně začal dělat něco pořádně.

Jednou Břetu pozval jeho kamarád na schůzku dětí podobnou té, jakou organizuje náš Pathfinder. A protože to bylo zrovna krátce před prázdninami, přihlásil se Břeta na letní tábor. Po několika dnech však zjistil, že to byl velký omyl. Byl otrávený z toho, že ho i ta nejmladší holka trumfla v jednoduchých dovednostech a on byl několikrát poslední. Když večer všichni usedli k táborovému ohni, nic ho nebavilo. Najednou však zpozorněl, když vedoucí začal vyprávět zajímavý příběh.

V jednom městě žil mladý muž jménem Alfonzo. Jeho otec, dědeček i pradědeček byli sochaři. Ani on tradici neporušil a stal se sochařem jako jeho předci. Nebyl však se svým údělem spokojený. Připadalo mu, že jiní dělají něco zajímavějšího. Jednou měl Alfonzo živý sen. Zdálo se mu, že opracovával kámen. Protože se mu přestalo dařit, strašně se naštvál. Zahodil nástroje na zem, obrátil tvář k slunci a zvolal: „*Chci být sluncem!*“ Stal se tedy sluncem a myslel si, že ho nic v jeho svícení nemůže ohrozit. Pak ale přišel mrak a slunce zastínil. Rozhněvaně zvolal: „*Chci být mrakem a zastíním i slunce!*“ Stal se z něho mrak. Kupil se, bouřil a úspěšně zastíňoval slunce. Najednou však zafoukal silný vítr a mrak odvál. Ten se urazil a zvolal: „*Chci být větrem a pohrávat si s mraky!*“ Ihned se proměnil ve vítr a skutečně se

zdálo, že je neomezený vládce – rozfoukal vše, co mu přišlo do cesty. Jednou ale narazil do skály a ta se ani nehнула. Popadl ho vztek a zvolal: „*Chci být nepohnutelnou skálou!*“ Stal se tedy skálou a zdálo se, že je neohrožený – dokud nepřišel sochař s kladivem a dlátem. Začal úměrně pracovat. Skála se začala drobit a měnit tvar. Nakonec se pokorně rozhodl stát sochařem...

Břetika ten příběh zaujal a rozhodl se, že se musí něčemu věnovat pořádně. Tohle nebyl Břečův poslední tábor. Nejenom, že zvládl mnoho tábornických dovedností, ale později se stal sám velkou pomocí mnoha dětem. Proto se neboj neúspěchů, ale překonávej je. Bůh je na naší straně. A pokud budeš chtít něco užitečného vzdát, pak jej popros o sílu. Pomůže ti.

Zvláště chci také povzbudit všechny, kteří věnují svůj čas dětem. Pokračujte. Nevzdávejte to. Bůh vám žehnej.

KAREL STANĚK

SUDOKU

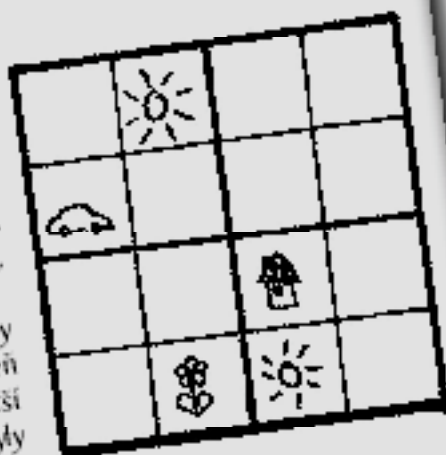
Kamarádi a kamarádky, znáte sudoku? Je to taková hra s čísly, která se skládá do tabulky. Můžete to najít v některých novinách či zábavných časopisech.

Já mám pro vás také sudoku. Pro začátek je jednodušší. Místo čísel vidíte v tabulce obrázky.

Když si tabulku prohlédnete důkladněji, zjistíte, že jsou tam čtyři motivy obrázků.

Vášim úkolem je vyplnit tabulku tak, aby v každém řádku, každém sloupcu a zároveň v každém ze čtverečků (to jsou ty čtyři větší čtverečky ohraničené tlustou čarou - 2x2) byly zastoupeny všechny motivy obrázků.

Je třeba postupovat logicky. Někdy se vám bude zdát, že je to jednoduché, jindy budete muset déle přemýšlet. Vy si s tím určitě poradíte!

V L O Č I Č K A

Poslední víkend v lednu byl pro nás ve znamení mrazu a zimy. Vládlo to právě počasí reprezentující „Vločičku“. Liberecký sbor se na pár dní stal útočištěm několika desítek dětí. V sobotu nás přijel navštívit Pepe se svými kamarády z Rozinek a zahráli nám divadlo. Přemýšleli jsme o Josefovi a o tom, co se nám na něm nejvíc líbí. Také jsme si prověřovali naše znalosti v soutěži ve znalosti Bible. To nám zabralo dost času. Odpoledne každý tým dostal vločičku a měl se s ní na hracím plánu dostat co nejdál. To znamenalo odpovědět správně na co nejvíc otázek. Pak jsme se vydali do viru zasněženého velkoměsta a hledali jsme barevné slony. Problém byl, že se tam potulovali i černobílí sloni, kteří nás neměli rádi a honili nás. Večer jsme strávili v proslulém libereckém aquaparku, kde jsme prozkoumali každý kout a vyzkoušeli co nejvíc atrakcí. Tam čas ubíhal neuvěřitelně rychle. Než jsme se nadáli, stáli jsme před budovou a čekali, jestli nás nějaký hodný strýček ze sboru svezde, nebo budeme muset jít celou tu cestu zpátky pěšky. Naštěstí strýčkové nelenili a jezdili sem a tam, až jsme byli všichni v bezpečí. Většina z nás byla unavená a chtěli jsme si co nejdříve najít místečko na spaní. Ale byli i tací, kteří chtěli využít každou minutku, tak se moc nevyspali. Hráli hry a povídali si.

V neděli nás čekala strategická bojovka z prostředí komunistické Činy. Když už se vedoucím zdálo, že jsme dostatečně promrzli a hladoví, přemístili jsme se do té nejtulnější místnosti – jídelny – kde na nás čekal oběd :)

Byla to dobrá akce. Příští rok zase určitě přijedeme.

Jarv

...A co se dětem na Josefovi líbilo?

Jak říkají, u koho najdu pohádku/koho
se popovídám

Právě schopnost
odpauštet, protože
já sama ji přes veškerou
snahu občas i
nemám...

JE HO STÁTEČNOST

Mě se líbilo jak Pepo se
že motal Půlťance

HLEDÁNÍ SVĚTLA NA OPAVSKÉ SOPCE

Byla to noční hra plná dobrodružství, napětí a překvapení, ale také poznání Šalomounovy moudrosti o světle z knihy Přísloví.

V 17.00 jsme měli sraz před klubovnou. Sešlo se celkem devět dětí. V 17.15 jsme dorazili na vrchol sopky, kde nás již čekali ohniváci Albert s Radkem, kteří předem připravovali stanoviště a oheň. Již cestou do kopce na sopku se někteří chtěli vracet, protože se zalekli hluboké černočerné tmy, ale nakonec jim ostatní kamarádi dodali kuráž. Před dětmi byly tři zkoušky, kde si měly vyzkoušet, jak funguje světlo ve tmě a k čemu všemu je užitečné. Na všechna stanoviště se vycházelo od ohně naděje a záchrany, kam se mohly při nezdaru vždy vrátit.

První úkol se jmenoval „Přenos světla“. Úkolem bylo najít moudrého muže hluboko v lese. Cestu k němu ukazovalo pět svíček. Na konci našly děti moudrého muže, který jim předal dvě světla — jedno duchovní, měly si zapamatovat 9. verš z přísloví krále Šalomouna, 13. kapitoly: „*Světlo spravedlivých radostně září, kdežto svévolníkům svítlna hasne*“, a druhé fyzické, zapálenou svíčku. Obě světla měly donést k ohni naděje a předat ostatním v nezměněném stavu, tj. z paměti odcítovat přesně verš a předat svítící svíčku. Bylo to hodně náročné, když musely v lese opatrně našlapovat, aby nezakoply, aby jim větřík nesfoukl svíčku a navíc při tom všem napětí a strachu si do nekonečna opakovat jeden verš, aby ho nakonec nezapomněly. Všechny děti byly odvážné a statečné — obě světla nakonec donesly všechny tři družiny.

Dalším úkolem, který měl název „Přenos zprávy pomocí světla“, bylo přenést zašifrovanou zprávu pomocí blikání baterky přes údolí. Jeden z družstva vždy vysílal a ostatní se snažili zprávu dešifrovat. Zpráva zněla „Šalomoun byl moudrý muž.“

Třetí, poslední stanoviště před finálním hledáním pokladu bylo „Využití světla pro člověka, zapálení ohně 5 sirkami a přepálení provázku nad ohništěm“. Tento úkol byl nečekaně nejtěžší, protože vzdušná vlhkost byla tak vysoká, že i když jsme nakonec dětem nabídli donesené suché třísky, stejně se to nikomu nepodařilo. A to máme mezi sebou přeborníky, kteří rozdělají oheň i jen jednou sirkou!

Po absolvování těchto tří zkoušek se děti mohly vydat do hloubi tmavého, strašidelného lesa za pokladem. Když prošly po úzké pěšince, objevila se před nimi mýtinka, na které zářily tři svíce. Tam našly zprávu, kde mají hledat poklad. Nebylo to však vůbec jednoduché. Všechny děti ale úkol vyřešily a vydaly se správným směrem, kde byl ukryt poklad s poslední zprávou. Pro každého zde byl uschován perník. A jaká že byla ta poslední zpráva? No přece objasnění toho, co je tím nejvzácnějším světlem. (Jan 8,12) „*Ježíš k nim promluvil a řekl: Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.*“ A věřte, že po dnešní zkušenosti všichni moc dobře vědí, co je to chodit ve tmě.

PAVEL FRÉHAR

ИЗ ЯСТЕ ЛЕТОС ВИДЕЛИ ЛОУКИ ПЛНОИ РОЗКВЕТЛЕНО КВИТІ

БРОЏКЊ

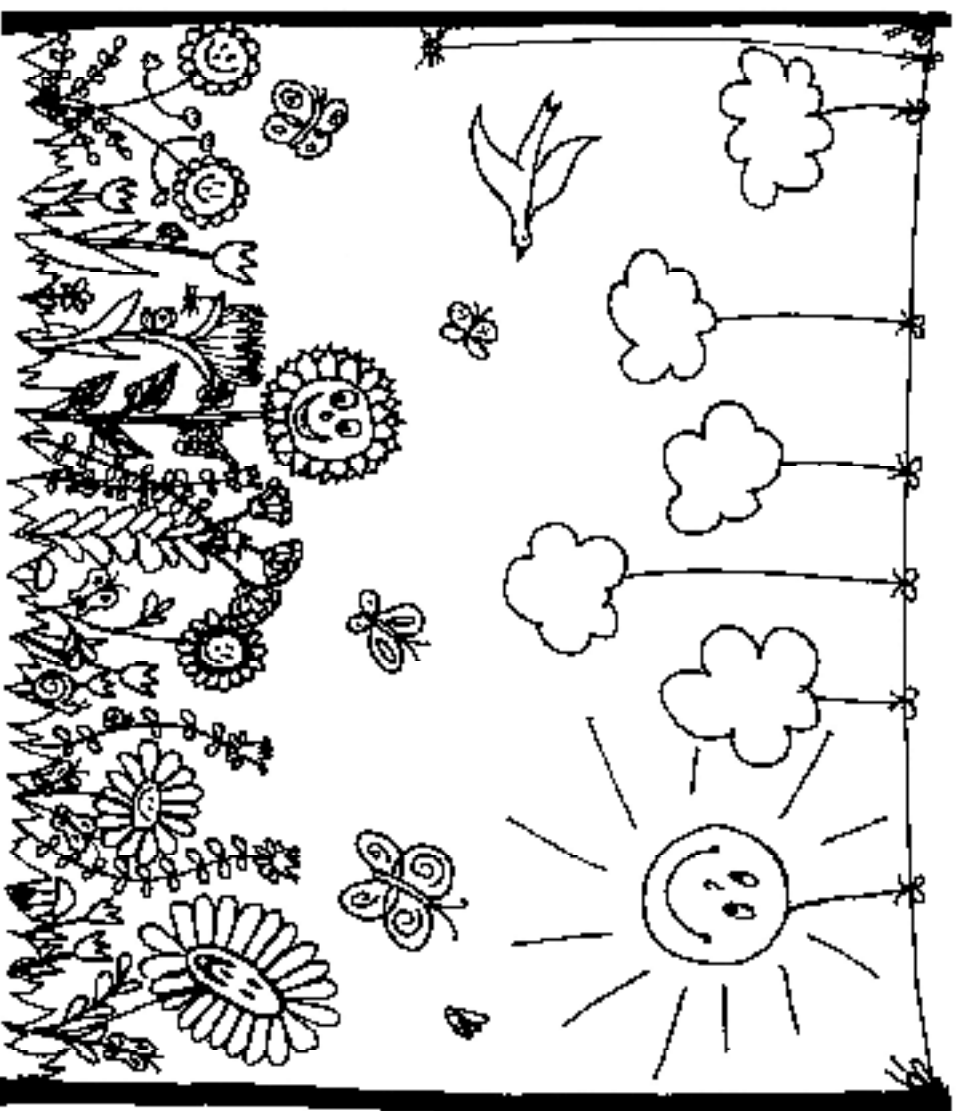
А МОТЏЉЊ?

Pokud ne, tak nezoufajte, protože k vám jedna taková louka práve doputovala!

Jestlipak dokazete najit 10 motyl na louce?

Nkteri se nám pekne poschovavali, abychom je jen tak lehce nenašli.

A pokud je vechny najdete, můžete je vybarvit, jak jen budete chtít.

KDO JSEM?

Hospodin se vždy postará...

Jako malá jsem žila s mými sourozenci a rodiči v malém městečku. Často se stávalo, že nepřátelská vojska ze sousední země přijela a brala nám naši úrodu i zvířata. Jednoho dne znovu přijeli. Já byla nepozorná. Nestačila jsem se schovat. Jeden voják mě chytil a táhl mě do cizí země. V ten den jsem viděla své rodiče naposled.

Dostala jsem se do cizího města. Stal se ze mě otrok. Koupila si mě paní z bohaté rodiny. Její manžel byl velitel vojska. lila jsem se k našemu Bohu a věřila že - že se o mě postará. Snažila mě brzy oblíbila. Dokonce mi svěřova-

Její manžel byl těžce nemocen. už by byl dávno vyhoštěn pryč střídali nejlepší lékaři z ceschopen mu

Hrozně moc jsem se bála, ale mod-jsem - stejně jako moji rodi-jsem se být poslušná. Má paní si la svá trápení.

Kdyby nebyl přítelem krále, tak od lidí. Místo toho se u něj lého okolí. Ale nikdo nebyl

pomoci.

Věděla jsem, že prorok, který žije v mé zemi, by mu určitě pomohl. Všichni v naší zemi věděli, jak je mocný. Byl to muž Boží. Já jsem však byla pouhá otrokyně a neměla jsem právo mluvit.

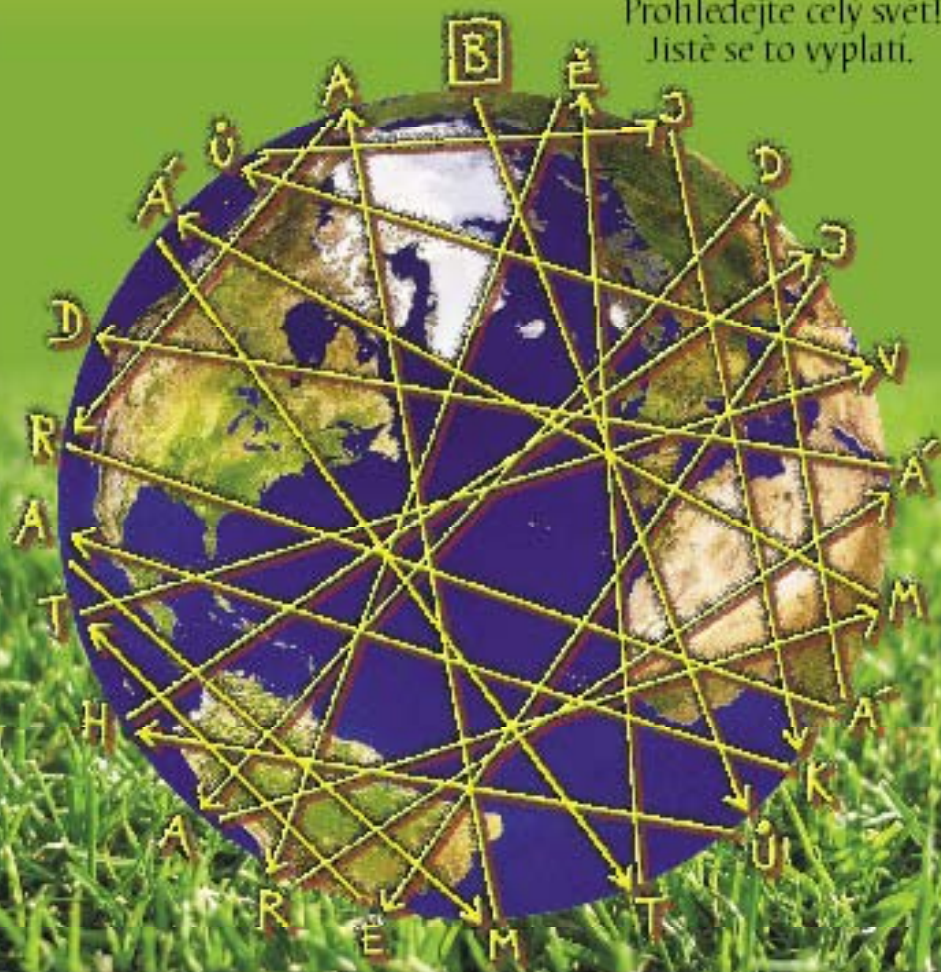
Jednou, když paní dlouho nařikala, nemohla jsem už mlčet. Řekla jsem jí o prorokovi. Paní hned spěchala za svým mužem a ten za králem.

Pro mého pána bylo těžké jet do nepřátelské země a žádat o pomoc proroka, který slouží cizímu Bohu. Stálo ho to mnoho ponížení (musel se sedmkrát ponořit do naší řeky), ale nakonec byl uzdraven. A uvěřil v Hospodina! Mého Boha!

Od té doby se mám dobře i v zajetí. Teď už vím jistě, že je Hospodin se mnou, i když nemám kolem sebe rodinu a kamarády. On je teď pro mne moje rodina i kamarád.

Austrálie, Amerika,
Izrael i Afrika,
Argentina, také Čína,
Norsko nebo Slovensko,
Čechy nebo Morava,
stejně jako Kanada,

pro všechny to heslo platí!
Tak si dejte záležet.
Prohledejte celý svět!
Jistě se to vyplatí.

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Zvonařová, Peroutkova 57, 150 00 Praha 5

e-mail: advent@pathfinder.cz, grafická úprava: Jan Dvořáček